

Cześć urzędowa.

W Słonem powiatu zaleszczyckiego wybuchł księgosusz. Z tego powodu zarządzo środki zaradcze i ustanowiono trzech milowy okręg zarazy, do którego wcielono następujące miejscowości powiatu zaleszczyckiego, Beremiany, Swierzkowce, Chmielowa, Drohiczówka, Latacz, Szutromińce, Sadki, Burakówka, Słobudka, Popowce, Capowce, Nyrków, Czerwonogród, Uścieczko, Nagorzany, Angielówka, Rożanówka, Torskie, Iwanie, Żezawa, Pieczarna, Zaleszczyki, Dobrowlany, Dźwiniacz, Bedrykowce, Dupliśka, Uhryńkowce, Karolówka, Hołowczyńce, Worwolińce, Hinkowce, Chartanowce, Błyszczanka, Tekłówka, Myszków, Olexińce, Szerszeniowce, Szypowce, Lisowce, Kapuścińce, Milowce, Bilcze, Monasterek.

W powiecie borszczowskim: Głębozec, Jezierzany i Pyszczatyńce;
 w powiecie czortkowskim: Zabłotówka, Ułazkowce, Sokołówka, Rosochacz, Jagielnica, Świdowa, Czerkawszczyzna, Dolina, Chomiakówka, Nagorzanka, Muchawka, Antonów, Krzywołuka i Koszyłowce;
 w powiecie buczackim: Nowosiółka, Duliby, Znibrody i Hubin;
 w powiecie horodeńskim: Czernelica, Ropuszyńce, Kolanki, Dąbki, Michalcze, Biłka, Siemakowce, Potyczyska, Perediwanie i Horodnica.

Odbywania targów na bydło rogate w Tłustem i Zaleszczykach wzbroniono.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 29. lipca 1870.

Przy odbytem onia 1. sierpnia b. r. w obecności komisji Rady państwa dla kontroli długu państwa 21. losowaniu seryi 5procentowej pożyczki loteryjnej z r. 1860 wyciągnięto następujących 65 numerów seryi:

238, 240, 448, 738, 1175, 1469, 2375, 3010, 3388, 3486, 3577, 4232, 4993, 5138, 5346, 5621, 6195, 7105, 7425, 7553, 7591, 7622, 7686, 8818, 9155, 9166, 9284, 9343, 9597, 10013, 10326, 10686, 10736, 10793, 10823, 11041, 11410, 11432, 11785, 11850, 11952, 12426, 12685, 12737, 13002, 13235, 13495, 13672, 13815, 13996, 14801, 15007, 15233, 15461, 15598, 16270, 16760, 17917, 18376, 18506, 19119, 19163, 19178, 19752.

Losowanie zawartych w tych seryach numerów wygrywających odbędzie się 2. listopada 1870.

Z c. k. dyrekcji długu państwa.

Obwieszczenie.

Z końcem lipca 1870 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (D. u. p. Nr. 3. z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. Nr. 84) art. 2.:

A. według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austriackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 złr., t. j. w walucie austriackiej 13.282 złr. 50 c.

b) opiewających na wal. austr. . . 87,003.550 — c. złr. e.

razem 87,016.832 50

2. Banknotów jedno- i pięcioreńskich uznanych za noty państwa, a mianowicie:

jednoreńskich 1,688.606 złr.
 pięcioreńskich 594.940 złr.

razem 2,283.546 — złr. e.

B. Wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisję:

I. formalnych not państwa a mianowicie:

jednoreńskich 82,262.811 złr.
 pięcioreńskich 115,018.005 złr.
 pięćdziesięcioreńsk. 118,759.800 złr.
 razem . . . . . 319,040.616 —

II. monety zdawkowej po dziesięć centów (wraz z zapasami we wszystkich c. k. kasach) 3,658.206 45
 Ogółem . . 411,999.200 95

Wiedeń, 1. sierpnia 1870.

Z komisji rady państwa do kontroli długu państwa.
 Rudolf hr. Wrhna m. p.
 Prezes.
 Dr. Ignacy Kaiser m. p.
 Członek komisji.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 4. sierpnia.

Równie jak w zeszłych półroczach, podajemy poniżej sprawozdanie z czynności organów serwitutowych w pierwszym półroczu r. 1870.

Z końcem roku 1869, ogólna liczba używalności podlegających pertraktacji serwitutowej wynosiła 23.145, w pierwszej połowie r. 1870 przyrosło 1175 spraw. Z początkiem więc drugiej połowy r. 1870 ogólna liczba spraw serwitutowych wynosi 24.320.

Przyrost nowych spraw był w ubiegłym półroczu daleko większy, aniżeli w ostatnim półroczu r. 1869, a to z powodu ustawy uchwalonej przez sejm, którą wyznaczono termin po koniec czerwca do zgłoszenia się poruszonych dotąd spraw.

Z ogólnej cyfry spraw serwitutowych 24.320 załatwiono ostatecznie 20.877, rokowania się toczą względem 1520 spraw, wcale jeszcze nie rozpoczętych jest przeszło 1923.

Z pomiędzy spraw załatwionych ostatecznie w ciągu drugiego półrocza 1869, przeprowadzono w drodze ugody na korzyść strony uprawnionej 577. Rozstrzygnięto wyrokami na korzyść strony uprawnionej 619, odsądzono 715.

Z pomiędzy ugód przeprowadzonych w ubiegłym półroczu opiewa na wykupno 504, a na regulację 73. Zaś z wyroków na wykupno 569 a na regulację 50.

Ze względu na rodzaj używalności obejmują sprawy załatwione w tem półroczu:

poborów drzewa opałowego 475
 „ „ budowlanego 377
 „ „ na ogrodzenie 148
 „ „ na sprzęty 158
 praw paszy 370
 poborów płodów leśnych . . 152
 innych służebności lasowoch i
 polnych 231

Co do wynagrodzenia za zniesione służebnictwa przyznano w ziemi, po koniec

II. półrocza 1869: 171.344 m. 510 □°
 w I. półroczu 1870: 14.530 m. 250 □°
 razem 185.874 m. 760 □°

w kapitale:
 po koniec II. półrocza 1869: 693.560 złr. 66 1/2 c.
 w I. półroczu 1870 . . . . . 61.768 złr. 56 1/2 c.
 razem 755.329 złr. 23 c

Jak w poprzednim tak i w niniejszym sprawozdaniu zauważać musimy, że w powiecie kossowskim najwięcej przyznano ekwiwalentów w ziemi. Ogólna liczba ekwiwalentów w tym powiecie wynosi 19.381 m 1500 □°.

Po powiecie kossowskim następują pod względem ilości wynagrodzenia w ziemi, jak pierwiej powiaty: nadwórniański, stryjski i kołomyjski. Na równi zaś z powiatem kossowskim co do tego, że tam żadnej sprawy nie wykupiono kapitałem, stoją powiaty: grybowski, horodeński i śniatyński, pomi-

mo, że w nich sprawy serwitutowe już są na ukończeniu.

Co do cyfry kapitałów wykupna pierwsze miejsce zajmuje powiat łańcucki, za nim idą powiaty: kolbuszowski, niżański, tłumacki i skałacki.

Rozpatrując się w postępach, jakie sprawy serwitutowe poczyniły w pojedynczych powiatach, znajdujemy, że w powiecie horodeńskim już wszystkie sprawy załatwiono, w powiecie myślenickim i trembowelskim jedna już tylko sprawa jest nie załatwiona, w zbarskim 2 sprawy, do takich zaś powiatów, w których liczba spraw nie załatwionych dochodzi do pięciu, należą powiaty: Wadowicki, ropczycki, borszczowski i bohorodezański. Powiaty w których najwięcej spraw pozostaje do załatwienia są jak w poprzednich wykazach: nowotargskich, liski, brodzki, złoczowski i limanowski.

Akcyja wojenna nad Renem już się rozpoczęła. Wojska francuskie zetknęły się 2. b. m. po raz pierwszy w znaczniejszej nieco sile z pruskim wojskiem pod Saarbrücken. Francuski buletyn urzędowy, który przysłano nam z Metz w telegraficznym streszczeniu tak opiewa: „O 11. godzinie rano wystąpiły wojska francuskie zaczepnie, przekroczyły granicę i mimo silnej pozycji nieprzyjaciół, wystarczyło kilka batalionów, by zająć wzgórze dominujące po nad Saarbrücken. Artylerya nasza prędko wypędziła nieprzyjaciela z miasta. Akcyja została w jednej godzinie ukończoną. Atak wojsk francuskich był tak gwałtowny, że poniosły one tylko małe straty. Cesarz i cesarzowicz byli obecni przy tej operacyi i powrócili o 4. godzinie.

Prezydent węgierskiej rady ministrów hr. Andrassy przybył w niedzielę rano z Pesztu do Wiednia, gdzie zabawi przez dłuższy czas, zapewne aż do otwarcia delegacyi. Hr. Andrassy najął wille w pobliżu Wiednia, gdyż i jego rodzina przybędzie do Wiednia. W Peszcie mniemają, że hr. Andrassy nie powróci tam na otwarcie sesyi, lecz starać się będzie w Wiedniu o przyspieszenie sankcyi dla ustaw, gdyż pomiędzy deputowanymi przeważa zdanie, że nie sankcyonowane ustawy nie mogą być przeniesione z jednej sesyi do drugiej.

O rozwiązaniu sejmu czeskiego piszą dzienniki czeskie z wyjątkiem „Tagesbote“ jeszcze w tonie wyczekującym. Rozwiązanie to jest dla Czechów niespodzianką. Przywódcy ich dopiero za kilka dni postanowią coś ostatecznego.

Z Pragi donoszą, że umiarkowane stronnictwo szlachty feudalnej postanowiło odstąpić od deklaracyi i obesłać Radę państwa. Na tę decyzję miał mianowicie wpłynąć arcybiskup.

Stronnictwo feudalne hr. Thuna i Clam-Martinitza naradzało się osobno. W poniedziałek ma się odbyć parada deklarantów u dr. Riegera.

„Vaterland“ jest zadowolony z rozwiązania sejmu czeskiego, ale występuje przeciw Radzie państwa, z którą nie zgadza się deklaracya. „Vaterland“ doradza „inne zebranie deputowanych wszystkich sejmów dla przeprowadzenia wszechstronnej ugody.“

W czeskim teatrze w Pradze uwiadomiono publiczność ze sceny o rozwiązaniu sejmu. Wiadomość ta wywołała wielką radość.

Wiedeński korespondent „Czasu“ podaje następujące szczegóły dotyczących historii zniesienia konkordatu. Na wiadomość o uchwaleniu dogmatu nieomylności zebrala się rada ministrów, na której byli także obecni hr. Beust, hr. Andrassy i bar. Eötvös, węgierski minister oświaty. Dr. Stremayer, minister oświaty w gabinecie przedlitawskim, w długim wykładzie — który ogólnie zyskał uznanie nawet ze strony cesarza — wykazał konieczność usunięcia konkordatu, opierając się na uwagach najsłynniejszych nauczycieli prawa publicznego. Mówił przede wszystkim o doniosłości dogmatu nowego, o sile nada-

nej przez takowy głowie kościoła, i o skutkach niektórych tego dogmatu odnośnie do spraw państwowych. Wykazał wreszcie potrzebę wypracowania ustaw, mających uporządkować stosunki kościoła do państwa w duchu ustaw zasadniczych. Oświadczył się zaś bezwarunkowo przeciw zaprowadzeniu „placetum regium“, jako znieprawionemu środkowi, używanemu tylko w państwach absolutnych, policyjnych, nie zaś w państwach konstytucyjnych, w których kwitnie wolność prasy. Państwo konstytucyjne posługiwać się musi innymi środkami. Przeciwnie baron Eötvös, węgierski minister oświecenia, rzekł, że jego konkordat wcale nie obchodzi, bo w Węgrzech nigdy nie obowiązywał, lecz natomiast natęczył się domagał zaprowadzenia „placetum regium“ w całej Austrii. Co do formy usunięcia konkordatu — zdania były odmienne. Według jednego, miał być usunięty w drodze ustawodawczej, według drugiego w drodze dyplomatycznej jako traktat obojawnie obowiązujący. Wiadomo, że ostatnie zdanie przeważało. Na drugiej konferencji ministrów hr. Beust odczytał notę, w której miał oznajmić stolicy apostolskiej wypowiedzenie konkordatu w skutek ogłoszenia dogmatu nieomyślności. Na notę tę, złożoną w formie jak najgrzeczniejszej, zgodziła się rada ministrów. Następnie uchwalono za zgodą Najj. Pana, aby cesarz wystosował list odręczny do ministra oświaty publicznej, upoważniając go do przygotowania wszystkich ustaw, mających na celu zmianę patentu z dnia 5. listopada 1866 w duchu ustaw zasadniczych i tradycji historycznych. Ustawy te dotyczyć mają: 1) administracji dóbr kościelnych, 2) obsadzenie probostw. Prawo nominacji biskupów zastrzega sobie cesarz, albowiem prawo to dziedziczy od wieków, jak to przyznaje artykuł XIX konkordatu, który mówi o wyborze biskupów przez Najj. Pana — „quos vigore privilegii Apostolici a Serenissimis Antecessoribus Suis ad Ipsam devoluti a Sancta Sede canonice instituendos praesentat seu nominat (których na mocy przywileju apostolskiego, odziedziczonego po najdosłojniejszych swych przodkach stolicy świętej do kanonicznej instalacji przedstawia lub mianuje.

Wiedeń. Oest. Corr. pisze: „Główny inspektor konnicy fml. baron Edelsheim-Gyulay ukończył rozpoczętą jeszcze przed kilku tygodniami a nie przed wybuchem wojny francusko-pruskiej inspekcję konnicy; pobytu jego w Galicyi nie należy tedy wprowadzać w łączność z świeżo zarządzanymi wojskowymi przygotowaniem. Wszystkim innym doniesieniom o przygotowaniach, jako to o koncentrowaniu wojska w północnych prowincjach państwa i nadzwyczajnem zakupie koni możemy stanowczo zaprzeczyć. Zakupione dla skompletowania stopy pokojowej konie odesłano na miejsce przeznaczenia a do tego potrzebni naturalnie żołnierze.“

Peszt. Na posiedzeniu izby wyższej sejmu węgierskiego z d. 1. b. m. obradowano nad projektami do ustaw względem powołania rekrutów i kredytu dodatkowego dla ministerstwa obrony krajowej. Minister Kerkapolyi polecił w krótkiej mowie przyjęcie tych wniosków. Rząd, rzekł minister, jest jeszcze tak jak dawniej zdecydowany na przestrzeganie najściślejszej neutralności, jednakże postanowienie to nie uwalnia rządu od obowiązku starania się o bezpieczeństwo monarchii. To jest jedyny powód, który skłonił rząd do przedłożenia obu tych ustaw. Hr. Jan Cziraky rzekł: Zachowanie się rządu uspokaja Węgry. Życzyć sobie należy, ażeby rząd, naród i dziennikarstwo dzisiejsze swe stanowisko także i w przyszłości zatrzymało. Mowca tem gorętsze składa rządowi podziękowanie, gdyż w sprawie tej przypadł obecnie ustawodawstwu węgierskiemu głos stanowczy. Jeżeli ojczyzna znajdzie się w niebezpieczeństwie, natenczas całe Węgry staną się jednym obozem. Zanim się to stanie, Węgry pragną używać błogich skutków spokoju. Hr. Antoni Szeesen przemawiał za polityką rządu, pokojem i neutralnością. Mowca uważa wojnę tylko wtedy za usprawiedliwioną, jeżeli idzie o bronienie pozytywnych interesów i celów. Takiego interesu dla monarchii austriacko-węgierskiej mowca nie widzi na żadnej ze stron wojujących. Celem takim mogłoby być zadowalniające ukształtowanie środkowej Europy, które jednakże nie byłoby trwałem, jeżeliby kształt Niemiec miał być celem obcego mocarstwa. Neutralność przedsięwzięta z pełną świadomością swej siły nie jest polityką wynikłą z osłabienia. Taką polityką byłoby wmięszanie się w wojnę w skutek obcych wpływów. Mowca wyłuszczał możliwe niebezpie-

czeństwa neutralności i wskazał, że niebezpieczeństwa te przez udział w wojnie nie zostałyby usunięte. Mówiąc o stosunku do Rosyi oświadczył mowca, że pokojowa polityka Austrii może się stać środkiem do odzyskania pokoju dla innych mocarstw. — Obie ustawy zostały przyjęte.

Berlin. „Spen Ztg.“ zapowiada ogłoszenie całego szeregu Francję kompromitujących dokumentów dyplomatycznych, które mają udowodnić, że projekt hr. Benedettiego bynajmniej nie był jedynym w tym kierunku i że podobne pomysły, ażeby pozyskać obietnicami potęgę Prus i Niemiec do celów francuskiej chciwości, i przez inne organy Francji podawane były.

Z książąt bawarskich następujący ruszają w pole: Książę Otton, jedyny brat króla; książę Luitpold, stryj króla; książęta Ludwik, Leopold i Arnulf, synowie księcia Luitpolda i książę Emanuel, brat cesarzowej austriackiej. Również synowie kilku magnatów, którzy podług praw o obronie krajowej i konstytucji wolnymi są od służby wojskowej, wstąpili do armii, jak hrabiowie Quadt, Giech i inni.

Posel Związku północno-niemieckiego w Szwajcaryi otrzymał pod dniem 21. b. m. od hr. Bismarcka następujący telegram i wręczył go szwajcarskiemu prezydentowi związkowemu: „Neutralność Szwajcaryi traktatami jest zapewnioną. Pokładamy całkiem zaufanie w siłach wojennych związkowych, że ją utrzymać potrafią i dajemy rękojmię naszej wierności traktatom i stosunku sąsiednio-przyjaznego Niemiec do Szwajcaryi przez uszanowanie tej neutralności ze strony Niemiec.“

„Vossische Ztg.“ w ostrych wyrazach gani postępowanie hr. Bismarcka w objawieniu dziś przed Europą kłosań francuskich i powiada: „Naród niemiecki syt jest wszelkich dyplomatycznych intryg i nigdy nie będzie w stanie zapomnieć hr. Bismarkowi, że trzem latom upłynąć pozwolił, zanim bezczelne propozycje Korsykanina wyjawiał. Kiedy w dniu 1. kwietnia 1867 pan Bennigsen o kwestję luksemburską interpelował, wtedy była chwila, w której trzeba było prawdę powiedzieć.“ „Kreuz-Ztg.“ i inne rządowi à tout prix sprzyjające dzienniki biorą naturalnie kanclerza Związku w obronę.

Paryż. Z teatru wojny dotąd jeszcze nie ma żadnych pewnych wiadomości. Telegram donoszący, że Francuzi 31. z. m. przekroczyli Ren, dotarli do Freiburga i wycieli w pień dwa pułki wirttembergskie nie został jeszcze dotąd stwierdzony. Doniesienie to sprzecznem jest z wiadomościami, które otrzymały dzienniki o pozycyi wojska francuskiego nad Renem, chociaż przyznać przytem należy, że przy pomocy kolei żelaznych rozciągających się po lewej stronie Renu w Alzacyi można było z łatwością przenieść wojsko w inny kierunek zwłaszcza gdy faktem jest, że ta strona, która według powyższego telegramu Francuzi mieli przekroczyć Ren, jest pod względem strategicznym bardzo niekorzystną dla armii pruskiej. Również nie potwierdziła się wiadomość podana przez „Liberté“, iż 30. lipca na terytorium badeńskim korpusy Mac-Mahona i Bazaine stoczyły walkę z Prusakami. Telegram bowiem wysłany z głównej kwatery francuskiej do Paryża donosi, że jeszcze dnia 30. z. m. wojska francuskie nie zaczęły się posuwać ku granicy.

Podawane przez dzienniki wiadomości o mniejszych utarczkach były nadto przesadzone. Były to tylko przypadkowe spotkania drobnych oddziałów wysyłanych przez obie strony dla zrekognoskowania okolicy. Nawet wiadomość podana przez pruskie dzienniki o niedawnym ataku Francuzów na Saarbrücken było bardzo przesadzoną. Nie był to atak lecz także samo spotkanie się dwóch rekonesansów.

— Najnowszy numer berlińskiego „Militär Wochenblatt“ podaje następujące, wedle dzienników francuskich zestawienie wojskowych wiadomości:

Cesarz Napoleon obejmuje główne dowództwo. Marszałek Leboeuf mianowany został generał-majorem a na zastępcę jego jako ministra wojny generał dywizji Dejean (dyrektor w ministerstwie wojny). Generał de Lebrun (z 3 dyw. piech. 1 korp. armii) i jen. dyw. Jaras (dyrektor w ministerstwie wojny) przydani do wielkiego sztabu jeneralnego jako generał-adjutantów. Na głównych dowódców wojsk inżynierskich i artylerii mianowani: jen. dyw. Coffinières de Nordeck (z komitetu fortyfikacyjnego) i jen. dyw. Soleille (prezes komitetu artyleryjskiego). Formacja armii i ustawienie korpusów.

I korpus pod Strassburgiem. Marszałek Mac-Mahon. Szef sztabu jeneralnego jen. Colson (1 sub. dyw., 3 wojsk. dyw.). Do 6 i 7 dywizyi woj. (Strassburg i Besançon) przychodzą jeszcze: 3 pułki zuawów i 3 pułki algierskich tyralierów z Algeryi, jako też 4 pułki liniowe z Francyi południowej i tworzą 4 dywizye pieszne i dywizyą jazdy. I dywizya. Jenerał Ducrot, dotychczasowy dowódzca 6 woj. dywizyi (dawniejszej 6 woj. dywizyi Strassburg). 1 brygada, jen. Montmarie (10 batalion strzelców, który w ostatnich czasach stał w obozie pod Chalons (1 bryg. 3 dyw. piesz.), 50 i 78 pułk pieszy liniowy). 2 brygada, jen. Pellée (1 pułk zuawów, pułk algierskich tyralierów). 3 dywizya, jen. Raoult z sztabu jeneralnego (nowo uformowana z wojsk z Algeryi i Francyi południowej). 1 brygada jen. Chéville (8 bat. strzelców, 36 i 48 pułk pieszy lin.), 2 brygada (?) (2 pułk zuawów, 2 pułka algierskich tyralierów). 4 dywizya, jen. Lartigue (inspektor jeneralny spraw strzelniczych). 1 brygada, jen. Fraboulet (1 bat. strzelców, stał dotąd w St. Omer, 50 (?) i 87 pułk pieszy liniowy), 2 brygada? (3 pułk zuawów, 3 pułk algierskich tyralierów). Dywizya kawaleryi, jenerał Duhesme (dowódzca dywizyi kaw. lyońskiej). 6 pułków jazdy w 3 bryg. pod jenerałami Setpeuil, de Ne Nasouty, Michel.

II korpus pod St. Avold. Jen. dyw. Frossard. Szef sztabu jeneralnego jen. Saget (z hist. sekyi archiwum wojennego). 3 dyw. piechoty, 1 dyw. kaw. z obozu pod Chalons.

III. korpus pod Metz. Marszałek Bazaine. Szef sztabu jeneralnego jen. Manéque (1 sub-dywizya, 16 woj. dyw.) 4 dywizye piechoty, 1 dyw. jazdy.

IV. korpus pod Thionville. Jen. de l'Admirault. Szef sztabu jeneralnego jen. Desaint de Martille (z sztabu jen.) 3 dyw. piech., 1 dyw. kaw.

V korpus pod Bitsch i Pflzburg. Jen. de Failly. Szef sztabu jeneralnego jen. Blesson. (?)

VI korpus pod Chalons. Marszałek Canrobert. Szef sztabu jen. jen. Henri (z sztabu jen.).

Czynne 3 dywizye piechoty i czynna dywizya jazdy dawniejszego I korpusu.

VII korpus. ? Jenerał Douay. Rezerwa. Korpus gwardyi. Jen. Bourbaki. Armia wewnętrzna. Lyon. Jen. hr. Palikao. Korpus obserwacyjny nad Pyreneami. Jen. Guyot de Lespart (dotąd do dyspozycyi) 1 dywizya.

Z Paryża wyruszyły wojska dawniejszego I korpusu dnia 18. b. m., gwardye w nocy z dnia 20. na 21. b. m. Dowódcą stałej gwardyi narodowej w Paryżu jest jenerał d'Autemarre d'Erville. Kontyngens z 1870 r. wyjątkowo już dnia 1. stycznia 1871 r. powołać się mający, podwyższono z 90 000 ludzi na 140 000.

— „Corr. Havas“ podaje z „Timesa“ list Olliviera pisany pod dniem 26. do jednego z jego przyjaciół w Anglii: „Mój kochany przyjacielu! Jak mogłeś pan przypuszczać, że w ogłoszonym przez „Times“ układzie znajduje się choćby jedno słowo prawdy? Upewniam pana, że gabinet z 2. stycznia nie wchodził nigdy w żadne układy a tem mniej w podobne układy z Prusakami. Nie, myśmy nie zawiązywali z niemi żadnych a żadnych układów. Wystąpiliśmy tylko z kilkoma pośredniami i poufnymi wiadomościami za pośrednictwem lorda Clarendona. Ponieważ pan Gladstone odstąpił zasłonę, która te porozumienia pokrywała, więc wyznać możemy, że przedmiot ich był szlachetny, gdyż szło o zabezpieczenie pokoju europejskiego przez wzajemne rozbrojenie. Przyznasz pan, że takie postępowanie nie jest podobnem do postępowania ministrów, którzy tylko powodu do wypowiedzenia wojny szukają. Wiesz pan bardzo dobrze, jak wiele zależy mi na zaufaniu i przyjaźni wielkiego narodu angielskiego. Zgoda i jedność obu tych krajów (tj. Francyi i Anglii) wydały mi się zawsze najważniejszym warunkiem postępu całego świata.

Z tego powodu upraszam pana usilnie, byś sprostował wszystkie te fałszywe pogłoski, rozsiewane przez osoby, którym zależy na tem, ażeby nas powaśnić. My nie mamy żadnej takiej polityki, która by się ukrywała po za otwartą polityką. Nasza polityka jest rzetelną i nie ma żadnych planów ukrytych. Nie należymy do tej szkoły, która utrzymuje, że siła wyższa nad prawo. Przeciwnie; my wierzymy, że słuszną sprawą zawsze ostatecznie zwycięstwo odniesie. A ponieważ słusność jest po naszej stronie, więc spodziewamy się w wojnie, która się rozpoczyna, zwycięstwa pewnego przy pomocy boskiej. — E. Ollivier.“

Z Metz donoszą do „Indépendance Belge“ pod dniem 22. bm.:

„Wszystkie wojska wyruszyły ztąd w ostatnim tygodniu i cała armia francuska posunęła się naprzód. Tak jak wypadki obecnie po sobie następują, przyjęta taktyka jest następująca: Utworzenie dwóch linii akcyjnych, którą wspierać będzie trzecia, składająca się z gwardyi. Pierwsza ma wytrzymać ogień, druga następnie ruszyć naprzód a trzecia ją wspomagać. Dawniej poświęcano pułk, dziś cała linia ma być poświęconą, dopiero kiedy broń palna wyczerpnęta zostanie, właściwa walka się rozpocznie. Z tego powodu zbierają się masy wolno, gdyż pragną mieć wypadek rozstrzygający, absolutny i armia nie chce się urywkami nieprzyjacielowi przedstawiać, wszędzie za podstawę operacyi wzięty być ma mur z trupów utworzony, ażeby nieprzyjaciela w pierwszej szachcie trupów wstrzymać. Wojska wychodzące, ustawione są z dokładnością matematyczną w odstępach, potrzebnych do rozwinięcia się, skoro nadejdzie chwila do uderzenia, uatenczas rozwiną się w olbrzymich stosunkach i wspomagane będą przez kartaczownice w punktach stykających się; wtedy rozpocznie się pierwsza bitwa.“

Florcneya. W Ankonie przyklepiono d. 28. z. m. do murów plakaty, w których tajny komitet rewolucyjny wzywa Włochów do powstania przeciw dynastyi, która chce iść z Francją a tem samym poniżyć Włochy. Policya prędko uprzętała te plakaty podburzające.

„Gazz. dell' Emilia“ donosi, że rewolucyjni emisaryusze starali się w Romanii podburzyć wojsko. Żołnierze jednakże nie usłuchali tej namowy.

„Gazzetta di Torino“ z d. 27. z. m. donosi, że jeden turyński handlarz koni otrzymał od rządu włoskiego polecenie, ażeby dla artyleryi zakupił 10.000 koni i 1500 mułów.

Podług doniesienia dziennika „Italie“ w tym roku odroczo no urlop urzędników ministerstwa wojny. Urzędnicy ci otrzymywali zazwyczaj urlop w sierpniu.

Madryt. Florentyński dziennik „Italie“ zapewnia, że rząd hiszpański przedsięwziął uzbrojenie na bardzo wielkie rozmiary. Tenże sam dziennik donosi z Anglii, że rząd angielski uzupełnia pułki i zbroi flotę na wszelkie ewentualności.

Kronika.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem maja chorych 631 w przeciągu miesiąca czerwca wstąpiło do szpitalu 396, było zatem leczonych chorych 1027. Z tych wydano wyzdrowiających 320, nieuleczonych 42, umarło 40, razem 402. Pozostało zatem z końcem czerwca 625, mianowicie na oddziale chorób wewnętrznych 86, zewnętrznych 51, klinice chorób

wewnętrznych 5, chorób kobiecych 5, klinice chorób zewnętrznych 7, chorób skórnych przedłużonych 17, kiłowych 87, ocznych 53, na oddziale obłąkanych 273, łożnicie 41. Najniższy stan chorych był na dniu 15. czerwca wynoszący 598, średni dnia 5. wynoszący 617, najwyższy zaś dnia 26. wynoszący 637. Stosunek wyzdrowienia wynosi 30.41%, stosunek śmiertelności wynosi 3.80%.

(Wykaz ukaranych fiaków i dorożkarzy.) C. k. Dyrekcyja policyi we Lwowie ukarała w drugiej połowie lipca 1870 r. następujących fiaków i dorożkarzy: za burde uliczną dorożkarzy l. 171, 186, za nieprzedstawienie woźnicy dorożkarzy: l. 79, 91, 144, 157, 160, 185, 211; za niedotrzymanie stanowiska dorożkarzy: l. 160, 213; za nieporządną jazdę dorożkarza l. 76; za przekroczenie taksy dorożkarza l. 67; za dręczenie konia dorożkarza l. 25; za odmówienie jazdy dorożkarzy: l. 169, 173; za tamowanie przechodów dorożkarza l. 70; za wyściąg na ulicy dorożkarza l. 112. Oprócz tego wykluczyła policya 4 fiaków.

(Nieszczęsne wypadki.) W Borysławiu udusili się 25. z. m. w szybie dwaj robotnicy Fedko Skorodyn i Tymko Wargas. W tymże samym dniu ciężko skaleczony został w Szybie pod l. 224 inny robotnik Michał Chocen. — W Herawcu w pow. żółkiewskim zastrzelił się d. 11. z. m. Jan Benesch 18letni syn właściciela gruntów. — W tymże samym powiecie w Szyszakach utonął 13letni chłopak Hnat Józefowicz. — W Czeremeszu utonął d. 27. z. m. Dmytro Tomaszczuk włościanin z Słobódki w pow. kossowskim. — W rzece Łomnicy utonął d. 27. z. m. włościanin Michał Olexyn z Dobrowlan w powiecie kałuskim. — Dnia 28. z. m. odebrał sobie życie przez powieszenie włościanin Jaśko Kobylański ze Stryjówki w pow. zbarskim. — Dnia 27. z. m. przed karczmą w Witkowiecach w pow. ropczyckim został włościanin Jan Jezuit tak mocno pobity, że nazajutrz umarł.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

Table showing market prices for various goods in August, categorized by region (Bóbrka, Chodorów, Monasterzyska, Buczac, Jazłowiec) and currency type (watyła austriacka).

Ostatnia poczta.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 3. sierpnia (prywatna). Francya wystawia armię rezerwową, tworzy czwarte bataliony gwardyi ruchomej; obecnie formuje się 250.000 ludzi. Słychać, że Austrya ma mobilizować trzy korpusy armii na 10go sierpnia.

Moguncya, 2. sierpnia. Wyszła proklamacya pruska do armii: Cafe Niemcy stanęły jednomyślnie pod bronią przeciw państwu ościennemu, które zakoczyczy nas bez powodu, wydało nam wojnę. Idzie o obronę zagrożonej ojczyzny, honoru naszego i domowego ogniska. Dziś obejmujemy dowództwo całej armii i idę z otuchą w bój, który ojcowie nasi w takim samym położeniu przeżyli kiedyś z chwałą. Wraz ze mną cała ojczyzna pełna ufności spogląda na nas. Bóg będzie pomagał naszej słusznej sprawie.

Paryż, 2. sierpnia. Książę Cadore przybył wezora do Kopenhagi.

„La Liberté“ donosi, że armia francuska wezora wieczór przeprowadziła się przez Ren. Wiadomość niepotwierdzona. Zapewniają, że Prusy zaniechali bronie Trewiru, a przygotowali wysadzenie fortyfikacyi Saarlouis, i mają się cofnąć w dolinę rzeki Nahe, między Saarbrücken a Moguncya.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. sierpnia.

Hotel George: PP. Cywiński I., z Płoczyca. — Krusenstern A., z Niemirowa. — Pajgart A., z Sidorowa. Hotel europejski: Krzyżanowski S., z Rosyi. — Mieszowski, z Terpilówki. Hotel Luga: Dr Finkelstein W., c. k. nadlek., z Stanisławowa. — Zgórski A., c. k. porucz., z Narajowa. Hotel angielski: Hr Dzieduszycki M., z Korniowa. — Br. Würth J., c. k. rotm., z Wiednia. — Biedermann F., z Loni. — Czajkowski J., z Sarnik. — Janowski J., z Chocina. Dr Rasch W., adw., z Kołomyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. sierpnia

PP. Hr Baworowski W., do Koltwy. — Hr. Dembowski Z., do Rokietnicy. — Hr. Drehojewski Z., do Krukienic. — Hr. Dunin A., do Głęboki. — Hr. Sztaray A., do Węgier. — Hr. Waldstein J., do Wiednia. — Br. Taube K., do kąpiel. — Colowicz D., radca dworu, do Bessarabii. — Pawlikowski K., c. k. major, do Brześcian. — Waygart E., c. k. kap., do Marcoszyna. — Bartakowits, c. k. nadpor., do Manasterzysk. — Audler F., do Wiednia. — Brykzyński S., do Dydiatycz. — Chlebowski E., do Stanisławowa. — Kotarski S., do Brzyzka. — Łukasiewicz G., do Chocimierza. — Passakas Ign., do Polanki. — Piscocki T., do Multan. — Wołoszynowski J., do Rosyi.

Spoztrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. sierpnia 1870.

Table of meteorological observations including temperature, wind direction, and atmospheric conditions for August 3, 1870.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table of exchange rates and prices for various commodities, including gold, silver, and currencies from different regions.

Table of financial data, including interest rates, loan terms, and prices for various goods and services.

Table of exchange rates and prices for telegraphed news, including rates for various locations and currencies.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. sierpnia 1870.

a. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% 59.90 60.10

(1812) **E d y k t.** (1)
Nr. 37689. Lwowski ces. król. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia byłego adwokata krajowego we Lwowie p. Zygmunta Rodakowskiego, teraz z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę p. Dawida Leiby Kronsteina wydanym został przeciw niemu na dniu dzisiejszym do l. 37689 nakaz zapłaty sumy wekslowej 700 złr. w. a. z p. n. z wekslu z daty Lwów 30. maja 1867 pochodzącej, który to nakaz doręczonym zostaje p. adwokatowi Dr. Tarnawickiemu jako kuratorowi dla nieobecnego z zastępstwem p. adwokata Dr. Sermaka ustanowionemu.
Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.
Lwów, dnia 20. lipca 1870.

(1811) **E d y k t.** (1)
Nr. 30950. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Tytus Fritze wniósł dnia 12. czerwca 1870 do l. 30950 przeciw Antoniemu Mojses pozew o extabulację sumy 500 złr. z p. n. ze stanu biernego realności pod l. 681 $\frac{1}{2}$ i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 29go sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniego Mojsesa nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do jego zastępowania i na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Hryszkiewicza z zastępstwem p. adwokata Dr. Edwarda Hofmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapoznanego, aby w należyłym czasie osobiście stanął, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 18. czerwca 1870.

(1810) **E d y k t.** (1)
Nr. 38317. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym Michała Mrozowickiego, byłego właściciela dóbr, z miejsca pobytu niewiadomego uwiadamia, że przeciw niemu dnia 20. lipca 1870 do l. 38317 Dr. praw p. adwokat Edward Hofman prosił o wydanie nakazu zapłaty na sumę 700 złr. w. a. z p. n. wniósł, na co równocześnie nakaz zapłaty wydany został.

Gdy miejsce pobytu Michała Mrozowickiego nie jest wiadome, postanawia się temuż na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adwokata krajowego Dr. Gr. gorowicza z substytucją p. adwokata krajowego Dr. Dwidzowskiego, pierwszemu powyższy nakaz zapłaty się wręcza i o tem Michała Mrozowickiego niniejszym edyktem się uwiadamia.
Lwów, dnia 27. lipca 1870.

(1799) **O g ł o s z e n i e.** (2)
Nr. 9661. Adolf Vayhinger, nominowany restryktem wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1870 do l. 498 c. k. notaryusz w Grybowie, wykonał przepisana dla c. k. notaryuszów przysięgę dnia 14. czerwca 1870 w radzie c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie. Co do powszechnej wiadomości podaje się.
Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.
Kraków, dnia 22. czerwca 1870.

(1802) **O b w i e s z c z e n i e.** (2)
L. 2631. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się niniejszym wiadomo, że celem ściągnięcia wywalczonej przez Majera Kornblüha sumy wekslowej 100 złr. w. a. z p. n. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 208 w Wołoskiej wsi położonej, do nieobjętej masy s. p. Piotra Glińskiego należącej, ciała tabul. nie stanowiącej, na dn. 14. października, 14. listopada i 14. grudnia 1870, każdą razą o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym z tem dodatkiem się odbędzie, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej

ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie i za mniejszą cenę sprzedana zostanie.

Cena wywołania jest 130 złr. w. a., a zakład 13 złr. w. a., reszta warunków licytacyi mogą być w tutejszej registraturze przejrane.

Z c. k. sądu powiatowego.
Bolechów, dnia 20. czerwca 1870.

(1806) **E d y k t.** (2)
Nr. 33005. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jędrzej Gołąb przeciw nieznanym z życia i miejsca pobytu Janowi Hertel, Maryannie Zimmer, Felixowi, Leonowi i Janowi Antoszewskiemu, Maryannie Kula, Szymonowi Kolandyk i masie nieobjętej Jędrzeja Łopuszyńskiego, tudzież przeciw Wacławowi Antoszewskiemu, Maryi Kolandyk, Józefowi Kolandyk, Katarzynie Łopuszyńskiej i Karolinie Gołąb o uznanie i intabulację prawa własności realności pod L. 300 $\frac{1}{2}$ we Lwowie dnia 22. czerwca 1870 do l. 33005 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do ustnej rozprawy dzień sądowy na 30. sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Jana Hertel, Maryanny Zimmer, Felixa Antoszewskiego, Leona Antoszewskiego, Jana Antoszewskiego, Maryanny Kula i Szymona Kolandyka jest nieznanne, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Goreckiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Gregorowicza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem zaleca się zapoznanym, aby w należyłym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 25. czerwca 1870.

Doniesienia prywatne.

O G Ł O S Z E N I E.

Dnia 13. sierpnia 1870 r.

pójdzie pociąg spacerowy z Brodów, Krasnego, Lwowa, Przemyśla, Jarosławia, Rzeszowa, Tarnowa, Bochni, Krakowa, Trzebini, Oświęcima, Dziedzic i Bielska do Wiednia i napowrót.

Dla jazdy tam (do Wiednia) istnieje następujący porządek:

Odjazd z Brodów dnia 13. sierpn. o godz. 12 i m. 59 w nocy			
„ Krasnego „ „ „ „ „ 2 „ 59 rano	„	„	„
„ Lwowa „ „ „ „ „ 6 „ 37 „	„	„	„
„ Przemyśla „ „ „ „ „ 10 „ 14 przed poł.	„	„	„
„ Jarosławia „ „ „ „ „ 10 „ 32 „	„	„	„
„ Rzeszowa „ „ „ „ „ 1 „ 16 po poł.	„	„	„
„ Tarnowa „ „ „ „ „ 4 „ 37 „	„	„	„
„ Bochni „ „ „ „ „ 6 „ 2 „	„	„	„
Przyjazd do Krakowa „ „ „ „ „ 7 „ 15 „	„	„	„

Pora odjazdu tego spacerowego pociągu na kolei północnej, naznaczoną jest w „porządkach jazdy“, które na stacyach tejże kolei w Krakowie, Trzebini, Oświęcime, Dziedzicach i Bielsku widzieć można.

Powrót może nastąpić do 1. września r. b. każdym pociągiem (wyjąwszy pociągi pospieszne na kolei północnej).

O b w i e s z c z e n i e.

Istniejąca taryfa dla nierogacizny według ładunku wozów na kolejach Lwowsko-Czernowiecko-Jaskiej, Karola Ludwika i kolei północnej Cesarza Ferdynanda znosi się od dnia 1. sierpnia r. b. aż do dalszego postanowienia, a natomiast ustanawia się dalsza nowa taryfa znizona.

Taryfa ta uwolniona jest od wyż wymienionego czasu aż do dalszego postanowienia

Bilet staje się nieważnym, jeżeli jazda w jakibądź sposób przerwana zostanie.

Ceny jazdy wynoszą za bilet:

	II. kl.	III. kl.
z Brodów do Wiednia i na powrót	33 zł. 76 kr.	22 zł. 60 kr.
z Krasnego „ „ „ „	31 „ 98 „	21 „ 41 „
z Lwowa „ „ „ „	29 „ 87 „	20 „ 1 „
z Przemyśla „ „ „ „	25 „ 83 „	17 „ 31 „
z Jarosławia „ „ „ „	24 „ 21 „	16 „ 20 „
z Rzeszowa „ „ „ „	22 „ 8 „	14 „ 78 „
z Tarnowa „ „ „ „	18 „ 62 „	12 „ 46 „
z Bochni „ „ „ „	16 „ 80 „	11 „ 25 „
z Krakowa „ „ „ „	15 „ 14 „	10 „ 14 „
z Trzebini „ „ „ „	13 „ 79 „	9 „ 24 „
z Oświęcima „ „ „ „	12 „ 84 „	8 „ 61 „
z Dziedzic „ „ „ „	12 „ 3 „	8 „ 7 „
z Bielska „ „ „ „	12 „ 44 „	8 „ 34 „

Podróźni jadący I. klasą, jakoteż i dzieci płacą całą należytość.

Każdemu tym pociągiem spacerowym jadącemu, wolno jest 80 funtów cłowych jako pakunek bezpłatnie ze sobą wziąć. (1809-1)

Lwów, dnia 2. sierpnia 1870 r.

Dyrekcya wyłacz. uprz. kolei Dyrekcyja c. k. uprz. kolei północnej Cesarza Ferdynanda. . . galic. Karola Ludwika.

na kolejach Lwowsko-Czernowiecko-Jaskiej i Karola Ludwika od doliczania ażya.

Dla zwierząt innego rodzaju, zostaje taryfa według ładunku wozów w całej mocy.

Egzemplarze wyz wspomnianej nowej taryfy dostać można w stacyach dotyczących zarządów kolejowych.

Lwów, w lipcu 1870 r.

Dyrekcya ruchu

c. k. uprzywil. kolei galic. Karola Ludwika. (1797-3)